

ვაშლი, მსხალი და ბავშვები

Alma, armud və uşaqlar

მარიამ გოდუაძე

Mariam Goduadze

Ali və Annanın anası onlara alma gətirdi.

ალის და ანას დედამ ვაშლები მოუტანათ.

Almalar **qırmızı**, **sarı** və **yaşıl** idi.

ვაშლები იყო წითელი, ყვითელი და მწვანე.

Ali və Annanın atası da onlara meyvə gətirdi, amma armud.

ალის და ანას მამამაც მოუტანათ ხილი, ოღონდ — მსხლები.

Bəzi armudlar sarı, bəziləri qırmızı, bəziləri yaşıl idi.

ზოგი მსხალი იყო ყვითელი, წითლად
შეფერილი, ზოგი მსხალი იყო მწვანე.

Uşaqılar xoşbəxt idilər.

გაუხარდათ ბავშვებს.

— Armut!

— Alma! – dedilər.

— მსხალი!

— ვაშლი! — თქვეს მათ.

Meyvələri yuyub mavi güldana düzdülər.

მათ ხილი გარეცხეს და ცისფერ ვაზაში ჩააწყვეს.

Ali qırmızı alma götürüb dişlədi.

ალიმ აიღო წითელი ვაშლი და ჩაკბიჩა.

— **Necə dadlıdır! Sağ ol, ana! – dedi.**

— რა გემრიელია! მადლობა დედა! — თქვა მან.

Anna sarı armud götürüb dişlədi.

ანამ აიღო ყვითელი მსხალი და ჩაკბიჩა.

— Oh, bu necə şirin və yetişmiş! Sağ ol, ata! “Gəlin Alisanı da yedizdirək” dedi.

— ალი, ესეც რა ტკბილი და მწიფეა! გმადლობ, მამა! ალისასაც ვაჭამოთ — თქვა მან.

Valideynlər uşaqlara gülümsədi. Uşaqlar da gülümsəyərək qonşuları Alisi çağırdılar.

მშობლებმა ბავშვებს გაუღიმეს. ბავშვებმაც გაიღიმეს და მეზობელ ალისას დაუძახეს.

Alisa, Ali Anna, ana və ata indi birlikdə ləzzətli alma və armud yeyirdilər.

ალისა, ალი და ანა ახლა ერთად მიირთმევდნენ გემრიელ ვაშლებს და მსხლებს.